

hvorom man henviser til de om dette Spørgsmaal i Lovforslaget om Kirkers Bestyrelse fremsatte Bemærkninger.

I § 20 har man sluttet sig til Flertallets Forslag om, at baade Lærerne og Kirken stilles frit med Hensyn til Kirketjenesten, saa at Menighedsraadet fra og med første Vakance i et Lærerembede, med hvilket der er forbundet Hverv som Kirkebetjent, kan overdrage dette Hverv til andre end Lærere.

I § 26 er man enig med Mindretallet i, at der ikke bør tilkomme Menighedsraadet som saadant nogen selvstændig Ret til at indkalde udensogns Præster, og den af Flertallet herom indsatte Bestemmelse i § 26, 2. Stk., er derfor udeladt. Den af Udvalget i samme Paragrafs 3. Stk. foreslaade Bestemmelse om friere Adgang til Afholdelse i Kirken af kristelige Foredrag eller Møder har Ministeriet vel kunnet tiltræde, men man har ikke fundet, at denne Bestemmelses Plads er i denne Lov, og man har derfor udeladt den her.

I § 27 har Ministeriet tiltraadt Flertallets Forslag til Affattelsen af Bestemmelsen om Samarbejdet mellem Præst og Menighedsraad til Fremme af det kristelige Liv i Menigheden og til Fremme af almenmenneskelige Formaal, som en kristen Menighed bør have Interesse for.

I Afsnittet om Præstevalg (Afsnit IV) er Ministeriet enig med Udvalgets Flertal i at foretrække den her anvendte Fremgangsmaade, hvorefter Præsteembederne besættes efter Indstilling af Menighedsraadene, for den hidtil i de sønderjydske Landsdele fulgte Fremgangsmaade, hvorefter Præstevalget sker direkte af Menighederne. Efter Ministeriets Anskuelse er den Menighedsraadene hos os givne Indstillingsret gennemgaaende benyttet med Skønsomhed og stor Samvittighedsfuldhed, og navnlig synes

den Bestemmelse, hvorefter Ministeriet er pligtig at indstille den Mand til Kongen, som Menighedsraadet enstemmig har samlet sig om ved første Afstemning, og som Biskoppen anbefaler, mere og mere at virke i Retning af Samling indenfor Menighederne, hvad jo kun kan hilses med Tilfredshed. At denne Bestemmelse er bevaret i det nye Forslag, maa derfor anses for meget heldigt, ligesom man ogsaa kan finde det rigtigt, at den er suppleret med den fra den sønderjydske Ordning hentede Bestemmelse, hvorefter Menighedsraadet ogsaa inden Opslagets Udløb kan bringe en bestemt Mand i Forslag og dennes Beskikkelse derefter kan gøres til Genstand for Afstemning indenfor Menigheden paa et Menighetsmøde.

Endelig har Ministeriet tiltraadt Mindretallets Forslag til § 34 om, at Menighedsraadet faar Indstillingsret til samtlige Præsteembeder, undtagen nogle faa udtrykkelig nævnte — de samme som i den gældende Lov — saaledes at fremtidig Ministeriets Ret til umiddelbart at besætte Flertallet af Kapellanier bortfalder. Denne Ret for Ministeriet har næppe faaet den Betydning, som der oprindeligt var tiltænkt den, og den er da heller ikke fastholdt af nogen i Udvalget. Det af Udvalgets Flertal stillede Forslag om, at der i Menigheder, hvor der er ansat flere Præster, kun skulde tilkomme Menighedsraadet Indstillingsret ved hver anden Embedsledighed i hvert Embede, vilde — afset fra de sønderjydske Landsdele — komme til at virke som et Tilbageskridt, idet der vilde kunne fremkomme Situationer, hvorunder ingen af de i Menigheden ansatte Præster var valgt af Menigheden, og den vilde derfor næppe blive modtaget med Tilfredshed af Menighederne, foruden at den for Ministeriet vilde frembyde de samme Vanskeligheder, som nu hæfter sig ved Reglen om Kapellaniernes Besættelse og som maaske endog i endnu højere Grad vilde gøre sig gældende her.